

POPOLNIŠI

LETO VI

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH

VSAKO SREDO

STEV. 13

Čisto sveže

NE TEGA, ONEGA TAM ČEZ...

V obmejnem pasu na madžarski strani sedi na pragu svoje ilovnate bajte cigan in gleda proti Jugoslaviji. Ker so prvi spomladanski dnevi še dokaj hladni, si je podložil pod zadnjo »Szabad nép«, kar po slovensko pomeni »Svobodni narod«. Mimo pride madžarski obmejni stražar:

»Zdravo, cigol! Kako je? Kaj delaš?«

»Ej, gospod tovariš, »Szabad nép« študiram!«

»Kako ga študiraš, ko pa sediš na njem!«

»Ne tega, onega tam čez...«

PREPOVEDANE PREPOVEDI

V Bolgariji so izdali zakon, ki prepoveduje sleherno zapuščanje delovnega mesta. To je že 9325. zakon, ki v Bolgariji nekaj prepoveduje! Zdaj čakajo Bolgari samo še na to, da bi kdo izdal takšne zakon, ki bi vladi prepovedoval takšne prepovedi!

PRAŠKA EKSPEDITIVNOST

V največji češki Kralodvorski železarni čakajo že od novega leta prekrižanih rok na plan iz Prage. Javili so jim sicer, koliko morajo narediti, niso pa povedali, česa! Tako se danes delavci že tri mesece pometajo dvorišče in čistijo vagončke ter čakajo na plan. Če bo šlo tako naprej, ne bodo na Češkem pomrli samo predsedniki vlad, ampak bo, v kolikor že ni, crknila tudi vsa nekoč tako močna industrija...

NA MADŽARSKEM — »ODLIČNO«!

Na Madžarskem so uvedli po moskovskem namigu 60 novih častnih nazivov, kot n. pr. »odličen delavec visoke izobrazbe«, »odličen vratar«, »odličen cestni pometlač« itd. Madžarski delavci sicer pravijo, da bi bili bolj zadovoljni z manj odličnimi naslovi in bolj zadostno preskrbo, toda do tega bo le težko prišlo, ker skrbijo za »odličen izvoz v Rusijo«, »odlični ruski strokovnjaki« s prav tako »odlično pomočjo« »odličnih organov tajne policije AVH«...

MAC CARTHY CONTRA MAC CARTHY

Slavni ameriški senator in preganjalec vsega naprednega, Mac Carthy, je zadnje dni dosegel nov rekord. Ne samo, da je že vse demokrate v Ameriki proglasil za protiameriške tipe — sedaj je označil tudi vrsto vodilnih republikanskih politikov kot protiameriške elemente, med njimi tudi senatorja Tafta in samega predsednika Eisenhowerja. Opazovalci pričakujejo pri Mac Carthyju vsak čas višek — ko bo proglasil za protiameriški element — samega sebel!

Gledalec: „Hej, vi tam zgoraj! Ko ste že tako visoko, pa še pogledjte, kaj piše o znižanju cen na železnico!“

SRDITI PRVOAPRILSKI BOJI OB BREGU TIBERE

Bojišče v italijanskem senatu se je zadnje dni izkazalo zopet z izredno živahnostjo in 76 ur trajajočo nepretrgano obojestransko aktivnostjo. Razen že običajnega obstreljevanja s psovkami, pljuvanjem in grožnjami, taktičnih informbirojevskih razbojniških manevrov in klasičnih demokristjanskih izbruhov ljubezni do bližnjega, ki so končali v ojačenem bombardiranju sovražnih položajev s črniniki in stoli, je bilo tudi več lokaliziranih akcij, posebno okrog 2000-letne kulture. Ob eni njih jo je prav posebno izkupil obrambni minister, ker se je od strahu pozabil braniti!

Pojzuse predaje nekatereh junaških senatorjev je prečilo dejstvo, da njihove spodnje hlače zaradi tega, ker so te tekem junjskih borb izgubile svojo prvotno belo barvo in niso bile več sposobne za parlamentarno zastavo. Srajce pa imajo ti junaki že tako črne!

Najhujše izgube so imeli seveda nevtralni reditelji, ki se niso smeli braniti. Zato sta v tem pogledu obe vojskujoči se stranki dosegli najlepše uspehe! Spopad je končal parlamentarično — vlada pa je odredila delno mobilizacijo zdravniškega osebja in naročila večji kontingent peric za rimske pralnice. Najlepše pri vsej tej stvari pa je, da to sploh ni prvoaprilski šal, ampak krvavo-tintna resnica.

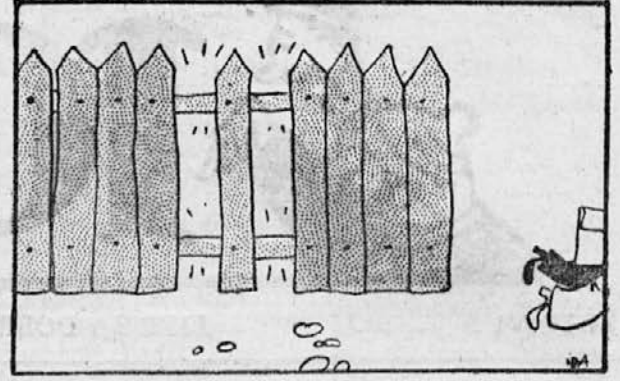
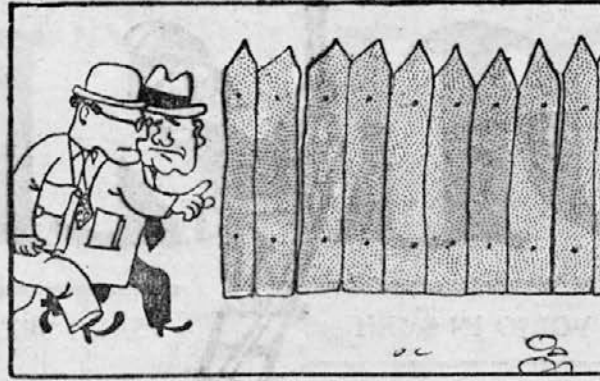
VEČ LJUDI VEČ ZNA

»Ali veš, zakaj italijanski karabinjerji patrolirajo vedno po dva in dva skupaj?«

»Zato, da drug drugega branijo, če so napadeni.«

»Kaj še! Zato, ker eden zna brati, drugi pa pisati.«

ZA VSAK SLUČAJ

ITALIJANSKA POSLANCA GRESTA NA SEJO V PARLAMENT

Stef Bezljaj:

PEDAGOŠKA POEMA

(Sovjetski časopisi pozivajo ljudi na budnost, opozarjajo jih, naj ne razpravljajo nikjer javno o tem, kar slišijo v šolah na univerzah, v delavnicah, da se ne bi s temi podatki okoristili imperialistični vohuni, ki jih po njihovem zatrevanju povsod kar mrgoli!)

Učitelj v šoli Griška izprašuje:

»Povej mi, koliko je dvakrat pet?«

Se Griška obotavlja, premišljuje,

potem previdno zine: »Je devet!«

Razkuri se učitelj Makarenko,

ves jezen za kateder odhiti:

»Za tak odgovor si zaslužil enko!

Kar sedi! V tem se Petja oglasi,

načelnik pionirskega oddela.

(ker letos bil sprejet je v Komsomol),

ta značiljivo šolmaštra pogleda,

zabiye mu ideološki gol!

»Kdor tisk sovjetski redno zasleduje,

ta ve, kaj modri nas CK uči.

povsod agent sovražni pristuškuje,

— kdo ve, če še med nami ne sedi! —

Zato CK nam budnost narekuje,

— čuj, Griška, kdor je buđen, ta ne spi! —

nihče naj z znanjem se ne napihuje,

z nikomer naj o tem ne govori!

Pravilno Griška prej je odgovoril,

priznajte, da je dvakrat pet devet!!!

Uslugo vsak sovražnikom bi storil,

če bi trdil, da je morda — deset!«

Z rameni je skomizgnil Makarenko,

(zaklel na tibem: »Huj pa Komsomol!«)

ponižno je izbrisal Griški enko,

čeprav je bil že v vodstvu: ena-ol!

»SZABAD NÉP« — BUDIMPEŠTA

»No, kje si vse bil z vladno delegacijo?«

»Nimam pojma, ko pa je Rakosi imel pri sebi vse vozne listke in še naše osebne izkaznice povrh...«

Volitve po svetu

NEKJE V FRANCIJI. Poslanski kandidat govori, govori... Nenadoma vrže nekdo na oder zeljnato glavo. Vse onemi v pričakovanju. Govornik pa se skloni, pobere glavo in pravi z obžalovanjem: »Glej, glej! Ze zopet je eden naših nasprotnikov izgubil glavo...«

NEKJE V JUŽNI AMERIKI. Poslanec ima po izvolitvi na svoji pisalni mizi velik kos opeke in šopek ovenelih rož. Obiskovalec radovedno vpraša, kaj naj pomeni opeka. »Oh, nič posebnega! To je opeka, ki mi jo je vrgel pri zadnjih volitvah moj nasprotnik v glavo.«

»In ta šopek rož?«
»Tega pa sem utrgal tri dni pozneje na grobu tistega, ki mi je vrgel opeko...«

NEKJE NA DIVJEM ZAPADU ZDA. Na predvolilnem shodu ugovarja po-

litični nasprotnik kandidatu:

»To je vse laži! Tega, kar obljublimate, ne boste mogli nikoli izpolniti!«

Kandidat gre prav počasi do kričača in ga položi s prvoklasnim k. o. na tla:

»Pa še kako!« — je samo dejal in — bil izvoljen!

Pozor! Pozor!

V prihodnih številki našega lista bomo razpisali veliko nagradno uganko!

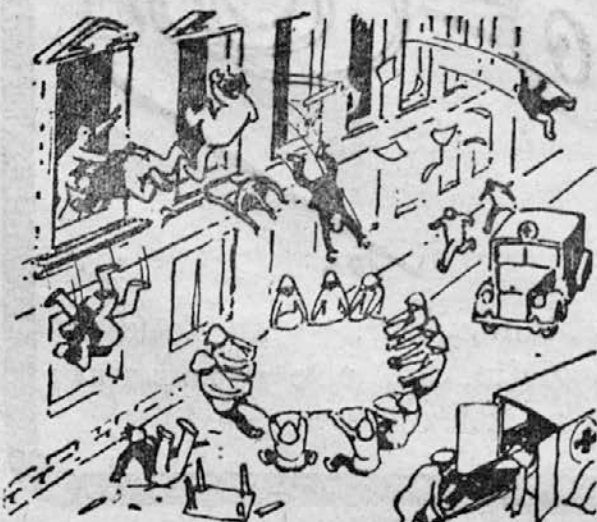
Prva nagrada	20.000 din
druga nagrada	15.000 din
tretja nagrada	10.000 din
pet nagrad po	5.000 din

Bralci, bralke! Ne pozabite kupiti lista, kajti

(nadaljevanje v šestem stolpcu na strani 9)

Bralke, bralci! Zaradi podražitve papirja moramo Vam žal sporočiti, da smo bili primorani dvigniti ceno »Totemu listu« od 6 na 10 din, četrtletno naročnino pa na 100 dinarjev.

Soomladanske „padavine“

v rimskem senatu

MAJHNI VZDIHLJAJI ČEZ VELIKO LUZO

(Prosto po Murnu priredil Ga—speri!)

Jaz 'mam vero, ti denar, midva bi bila lep par, midva le in — nihče drug...

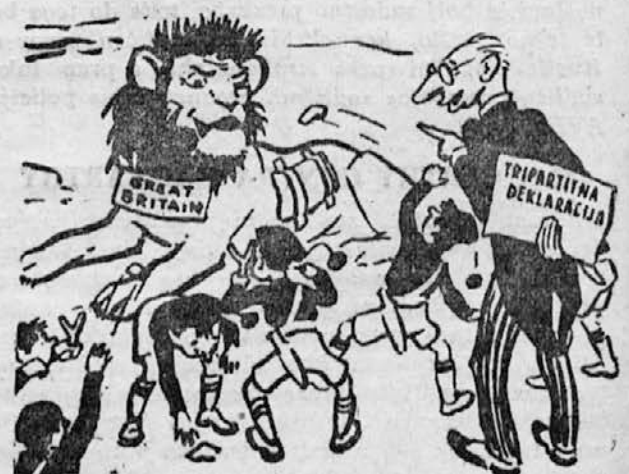
Res da malo daleč si, d'narja 'maš pa kot smeti, jaz sem zate, nihče drug...

Če ne morem mož bit' tvoj, naj prijatelj vsaj bom tvoj, samo jaz — in nihče drug...

Zdaj pošiljam to ti vest: če želiš da ti bom zvest, ti prijateljstva se brani, samo zame ga ohrani! Ker sicer bom, primojverl, kar užaljen. Tvoj

Ga—speri!

Mularija, lev in šef mularije

Šef: »Le še ga dajte, otroci, samo tako, da jaz ne bom videl!«

STEVE BAMBOO TO DEAR READERS OF »TOTI LIST«

Look! Ste že naslov prebrali?
Yes! Halloo, how do you do?
Ste me že težko čakali?
That is very kind of you!

Vsem, ki me še ne poznate, pa predstavim se takoj: Steve od nog sem do kravat, Bamboo, frajer, O. K. boy!

Ce spoznati me želite, sem takoj za to, O. K! Tam pred Na-mo me dobite v družbi levov every day.

Da pa boste že spoznali kar na prvi me pogled, vam povem, da sem bolj mali, vedno nasmejan and glad.

Cevlje nosim »na tri sprate«, besen mojih hlač je kroj, ozke so kot Unrra gate, na O hodim kot — cowboy!

Suknjiča pa več ne nosim, — ne zato, ker je pomlad! žamet zdaj, lepo vas prosim! nosi vsa že zelenjad.

ki pred Na-mo promenira, — imitirajo nas pač! — morda kmalu v znak prezira hodil bom celo — brez hlač!

In zato zdaj v sami srajci — echt Montgomery, sevč! — promeniram, spod dve majci nosim, da ne zebe ma.

Ker te dni je veter pihal, ves bolan sem in ležim, drugič, ko ne bom več kihal, pa se zopet oglašim!

NEMOGOČA VERJETNOST

Na neki fakulteti v Ljubljani razlaga profesor verjetnostni račun: »Nemogoče je, da bi iz posode, v kateri je voda, pili vino ali žganje. To je torej nemogoča verjetnost. Sedaj mi pa vi, mladi mož v drugi klopi, povejte še kakšen primer take vrste.«

Slušatelj iz druge klopi: »Nemogoče je, da bi v študentski menzi na trgu dobili — dobro kosilo.«

ZVERINJAK

Ljubljano je obiskal potujoči zverinjak. Med ostalimi drugimi zverinjakmi lahko vidite v njem tudi žival, za katero piše, da je »tjulen — morski pes iz severnega ledenega morja« — in pa tistega, ki je ta napis za tjujnja napisal...

DOBRO SPRICEVALO

Direktor menežarije prosilki: »Pa mislite, da boste sposobni za krotiteljico zveri?«

Prosilka užaljeno: »Krotila sem že hujše živalice, kot so tile vaši levi!«

Direktor: »Nemogoče! Kje pa?«

Prosilka v zadregi: »Veste, nekaj časa sem stanovala v skupni spalnici v kleti nekega ljubljanskega »hotela!«

LJUBLJANSKE

Recept za dolgo življenje

»Hej vi, boste pa že še dolgo čakali! To je vendar pionirska železnica!«

ZANIMIVOSTI IZ ZNANOSTI IN TEHNIKE

CLOVEK Z DVOJNIM ŽIVLJENJEM

Zanimiv primer cepitvenosti osebnosti v dve samostojni polovici predstavlja neki tovariš iz Kočevja in Ljubljane. Obe njegovi polovici sta povsem samostojni, vsaka s popolnimi potrebami normalnega človeka. Kot dokaz lahko navedemo to, da ima ena polovica tega tovariša kot sedanji višji funkcionar v Kočevju lepo vilo kot stanovanje, njegova druga, ljubljanska polovica pa kot bivši višji funkcionar v Ljubljani tudi celo komfortno stanovanje!

»KVALITETA ČEVLJEV IN LJUBLJANSKI ZRAK«

je naslov poljudno-znanstvenega predavanja, ki ga bo imel v kratkem neki vodilni tovariš novega čevljarkega kombinata v Kranju »Planika«. Predavanje priporočamo predvsem vsem tistim čevljar-skim strokovnjakom, ki se z vsemi štirimi branijo oditi iz Ljubljane v Kranj, ker se bodo tam lahko prepričali o pravilnosti načela: »Raje delam v Ljubljani slabe čevlje, kot pa v Kranju dobre!«

PRED TABLO

Solski nadzornik je stopil v razred. Učenec Peter je stal pri tabli. Učitelj ga je nekaj vprašal, Peter pa je začel:

— Jaz je
— Stoj! — ga je prekinil nadzornik. — Ne pravi se: jaz je, ampak: jaz sem ...

Peter je ponovil:
— Jaz je ...
— Ali ti nisem rekel, da je pravilno: jaz sem?!

Peter pa je vseeno zajecljal:
— Jaz je ...

Solski nadzornik se je razburil:
— Da mi takoj rečeš: jaz sem ...

— Jaz sem osebni zalmekt!

PREMALO IN PREVEČ

»Premalo!«, so protestirali ljubljanski obrtniki takrat, ko je MLO prenašal funkcije na Obrtno zbornico.

»Preveč!«, so protestirali zopet ljubljanski obrtniki, ko je MLO prenesel na zbornico tudi kompetence za odmero davkov.

»Tako se pa ne gremo!« so dejali. »Davke pa naj nam raje kar tisti odmerjajo, ki ne vedo, koliko zaslužimo! Takšnega še lahko naplahtamo, zbornice pa že ne bi mogli!«

MALI OGLASI IN VELIKE STVARI

Lepo nagrado dam tistemu, ki mi zagotovo lahko pove poklic, za katerega v Jugoslaviji ni nikjer potrebe. Potrebujem ga za navedbe pri Posredovalnici za delo, da mi tam ne bi mogli ponuditi kakšne službe izven Ljubljane in bi zaradi tega potem izgubil podporo za brezposelne Cenjene ponudbe pod: »Za nobeno ceno iz Ljubljane!«

Iščem sorodnike, kakršne koli, od koder koli z dežele, ki bi se preselili k meni v Ljubljano. Ponudbe pod »Nujno — da mi ne vzamejo stanovanja!«

Nekega Herkulesa, baje emigranta iz grškega mesta Mitologija, iščemo takoj, da bi nam speljal Ljubljano ali pa celo Savo skozi tramvajsko čakalnico pri ljubljanskem kolodvoru in jo tako enkrat dokončno očistil. Oglasi se naj pri ljubljanski upravi Augiasovih hlevov — Trajna zaposlitev!

DEMANTI

Ne verjemite, to so le klevete, da Abela je Kajz zato ubil, ker Abel pravil šale je pogretil! Ponavljam: laže, kdor bi to trdil! Saj v tistih časih v modi še bilá je šala: pes ukrade kos mesa!

ŠTEDNJA

V nedeljo popoldne, izven uradnih ur.

EPIDEMIČNA

(Resk)

Pil sem žganje, vlekli vipo, da bi rešil se pred gripo. Drugi dan pa

na potenco, sem že kahal influenco. Zdaj migrano z anatemo bom ujel še

kakšnokrat, Potlej vpil bom: Vederemo! — najbrž me bo nesel vrag.

NEŽNA DUŠA

Kino, v kinu mrak, v mraku tih šepet: »Dragica, prosim te, nikar ne joči! Več, pravkar sem se spomnil, da sem pozabil galoše doma!«

METROPOLA V VERZIH

»Sunce sije, dežek gre, firbeci stikajo glavé, čudijo se vsi ljudje, čuda gledajo, strmé:

Trolejbusi, avtobusi po Ljubljani se pada, elegantni omnibusi kakor gobe se množe.

Rja žre tramvajske šine, tramvaj vzela je pomlad, stare škatle za sardine pa je v stalež vzel »Odpad!«

MLO z vso ropotijo tja v Kazino se seli, rad obenem bi s Kresijo rešil — kurjih se oči!

Operacijo lepотно stari Slon je prebolel, ker čez mero je prvotno zrasti malo še želel.

Se podrta Figa mala je ozelenela spet, novo vejo je pognala, dolgo za nadstropij pet.

Potnika ne muči mora, kje lahko bo prenočil, ker je onstran kolodvora spet hotel, kot je že bil.

Vsak kdor hodi po Ljubljani, blodi, tava in zija, vsi so kraji mu neznani, pa čeprav je tam doma.

Vse se je izpremenilo ... Kaj če bo še kdo zašel? Preden se bo to zgodilo, nov Baedeker bo izšel!

NAGRADNA TEKMOVANJA IN NAGRADE

(Piše Blaž Mozol)

Ker živimo v dobi nagradnih tekmovanj, loterij in podobnih natečajev, predlagam »Totemu listu«, da upošteva moj predlog (saj stari avtomobil, helikopterji, kuhinjsko pohištvo itd. niso več moderni) in za svoje prihodnje nagradno tekmovanje razpiše naslednje dobiteke:

1. Dobro plačana služba kurirja v neki ljubljanski poslovalnici Narodne banke s posebnim funkcijskim dodatkom za prinašanje in serviranje črne kave, žemljic in sendvičev v uradnem času.

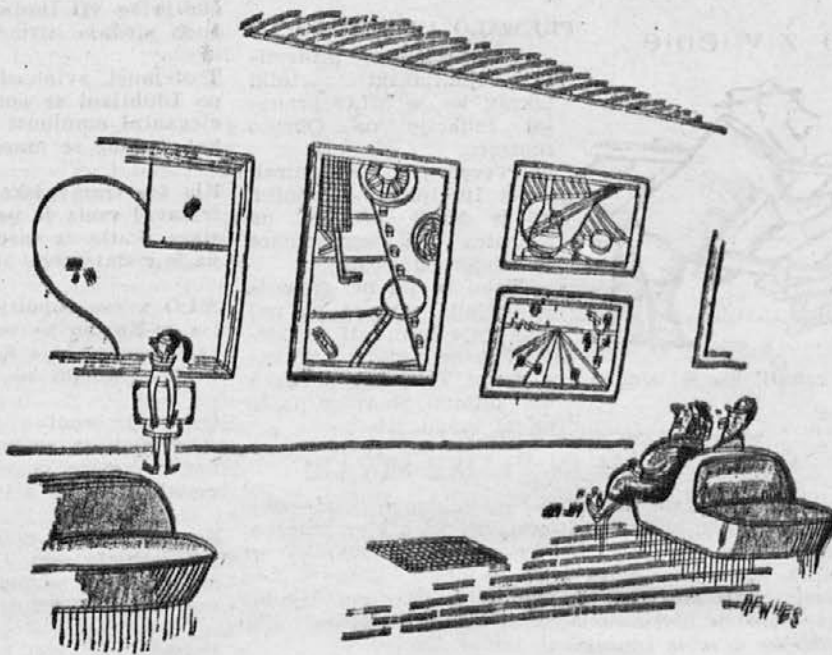
2. Takšen apetit, kakršnega ima v uradnem času teta Mara (zlasti do črne kave) v neki drugi ljubljanski poslovalnici Narodne banke.

3. Deset prijaznih besed tovarišice, ki na ljubljanskem Zavodu za socialno zavarovanje potrjuje upravičenost prejema otroških doklad. (V kolikor pa bi srečni dobitnik te nagrade bil kdo iz kmetijske zadruge Tomišelj, naj bo raje deležen metle in krtače, ki ju najbrž nima.)

Ogled razstave starega papirja in aktovk v zgoraj omenjeni zadruzi bomo prihranili za prihodnjo priliko.

Bodimo sodobni!

ANGLEŠKI HUMOR

»Zdaj, ko sem se sezula, se mi zdijo lepše!«

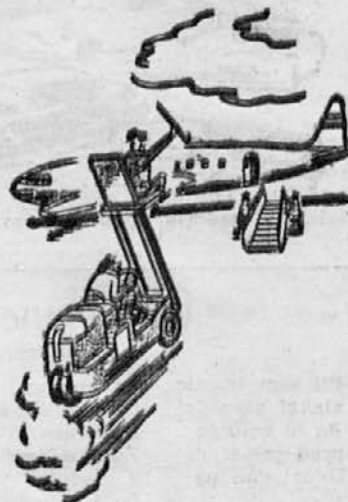
Pazite na glavo!

Komentar je odveč

Ni izhoda

Brez besed

Skrivni PEGAZ

LITERATI ZA »V POKOI«

Ko pokojulno so dobili literati,
bo tiste, ki so zreli zanjo, treba izbrati.

MARIBORSKEMU DOBREMU VOJAKU SVEJKU

Iz onega sveta je Hašek takšno pismo pisal:
»Gorinšek, kaj ko bi v naslovu — »Hašek« zbrisal...!«

FILMSKEMU »EKSPERTU«

»Le čevlje sodi naj kopitar!
zaključil članek si otroben.
Na film pa se sam razumeš,
le toliko kot — zajc' na bobeni!

TRIJE DISKUTANTI

Dva sta zoper, eden za. Dva imata pač večino —
Koga kritika velja? in podatek: prazen kino!

SPREMEMBA PROGRAMA

Slovenski gledališki igralci bodo predlagali upravam slovenskih gledališč uprizoritev odrskega dela »Tudi mi bi radi prišli do besede«, ki so ga pred kratkim z uspehom uprizorili v Zagrebu.

Pravijo, da uprave gledališč iz razumljivih finančnih ozirov niso niti najmanj navdušene za takšne izvenplanske programske spremembe.

ZARADI TEHNIČNIH OVIR

Gesto: »Zdaj me vidiš — zdaj me ne vidiš!« so kot utopijo televizijske bodočnosti pri Radiu Ljubljana zaenkrat odložili na poznejši čas. Pač pa velja slej ko prej iz tehničnih razlogov staro in dobro preizkušeno gesto: »Zdaj me slišiš — zdaj me ne slišiš!«

Istočasno pa iz istega vira odločno odklanjajo zlonamerne govornice, da je teh prekinitvev kriv novi oddajnik. Tudi pri starem oddajniku namreč takšnih prekinitvev ni manjkalo!

ČE BI...

... bil »Skrivnostni rov« v kinu malo daljši, bi verjetno tudi film trajal vsaj eno uro...

NAŠ KNJIŽNI TRG

»Obiralec bombaža« zaloga 1090 izvodov
»Človek na meji« zaloga 800 izvodov
»Grof Monte Christo« razprodano
»Winnetou« razprodano

ŽALOSTNA RESNICA

Tale je pa resnična — in četudi bi ne bila resnična, je prav gotovo zrno resnice v njej!

Carusova najbolj blesteča vloga je bila vsekakor Canio v Leoncavallovi operi »Glumačiči«. V tej vlogi je Caruso gostoval tudi na nekem manjšem odru — in to tedaj, ko je bil na višku slave. Domači tenor, ki je pel Harlekina, ga je nekako zavidljivo gledal. Trdil je Carusu, da je za dosego uspehov potreben glas — pa ne le tisti glas, ki prihaja iz človeškega grla, temveč tudi in še bolj tisti glas, ki se nevidno plazi med ljudmi: kadar je namreč nekdo slaven, ga vsi hvalijo, kdor pa nima imena, se zaman bori! Caruso je ugovarjal in da dokaže, kako bo občinstvo njegov glas takoj spoznalo, se je z domačim tenorjem dogovoril, da bo podoknico Harlekina (pevec je za kulisami in občinstvo ga ne vidi) pel on.

Zvečer. Predstava Po ariji »Smej se, bajaco« je doživel Caruso silen aplavz. Ljudje so hoteli ponoreti od navdušenja. Drugo dejanje: Caruso poje za kulisami Harlekinovo podoknico. Sam čuti, kako je v biserne tone res dal vso svojo dušo.

Niti ena roka ni zaploskala!

KRATKOVIDNOST

— Zadnjič sem bil v kinu ves čas prepričan, da sem pozabil očala doma. Potem sem pa ugotovil, da sem se zmotil.

— Kdaj pa? Ko si prišel domov?

— Ne, že prej. Pravzaprav že ob koncu predstave, ko je ženska, ki je sedela pred menoj, snela klobuk, da si popravi frizuro!

Poskieno ZELJE

JEDILNIST

Natakar, prinesite mi...

- SATIRIK:** obloženi epigram.
KRITIK: kurje bedro, ga bom kar z zobmi raztrgal.
GLEDE UPRAVNIK: pohanega piščanca — takega, ki še ni prestal avdicije.
SODNIK: pitanega purana — takega, ki je bil zaprt vsaj šest mesecev.
ZLATAR: tri deci jeruzaleščana, toda imeti mora vsaj šestnajst karatov.
SLIKAR: veliko narezano tihožitje s salamo in sirom.
KEMIK: dva deci H₂O. Kaj, ne veste, kaj mislim? No, tisto vino, ki ga točite po 200 dinarjev.
ADVOKAT: kot vse kaže, potrebuje to meso zagovornika. Samo ne pričakujte, da bom zagovarjal tako slab material jaz. V tem primeru nastopam kot tožilec!
TRGOVEC NA DEBELO: tri večerje in tri zavitke zobotrebcev!
ZELEZNICAR: v lokalu drugega razreda prodajate tretjerazredne jedi? To je ravno narobe kot pri nas, kjer se potniki z listki tretjega razreda vozijo v drugem razredu.
NERGAC: pritožno knjigo, prosim!
MILICNIK: policijska ura, gospodje!
OPTIMIST: kosilo! Pa takoj, prosim!
NOVINAR: kot uvodnik govejo juho, potem pa nekaj iz mesene rubrike...
BOKSAR: v prvi rundi juho, v drugi rundi prikuho, v tretji rundi svinjsko pečenko in buteljko štajerca, za knockaut pa — račun.

ISCEM POROKA

Prosim, rotim ga, srce pa mi joka:
 »Dragi tovariš, mi greš za poroka?«
 On se izmuzne: »Odlični si fant,
 vendar, oprostite, že dvem sem žirant.«

Drugega prosim ponižno in vdano:
 »Dobri prijateljček, stopi no z mano,
 v banki boš zame podpisal kredit.«
 On pa zlovoljno: »Poroštva sem sit!«

Tretji na kratko odpravi me: »Zdravo!
 Vzel na obroke sem afriško travo!
 Grem do naslednjega: »Najbrž si nor!
 Kdaj pa bom plačal svoj lastni motor?«

Peti odločno mi prošnjo preseka:
 »Meni načelno smrdi hipoteka!
 Šesti takole se mi opraviči:
 »Dolg me od lanskega leta črviči!«

Ko me do sedmega pelje Golgota,
 se mu v dno duše zasmilim: »Sirota,
 s trnjem posuta ti pot je iskanja.
 Škoda, ker banka že mene preganja!«

Tekam od Poncija pa do Pilata,
 vedno pred nosom zaprejo mi vrata.
 Jočem se s trmastim glasom otroka:
 »Stojte, tovariši, iščem poroka!«

IDILA IZ LETA 1963

Deset let je zelo dolga doba in svet je do takrat silno napredoval. Celo tako daleč, da so bili do takrat upokojeni vsi birokrati, njihovi rešeni in nereseni akti pa zaklenjeni v arhive.

To je bila najephalnejša pridobitev napredka in tako se srečata v letu 1963 dva takšna upokojena birokrata: referent — bivši, seveda — in njegov načelnik — prav tako bivši.

— Odlično izgledate, dragi tovariš referent!
 — Oh, tovariš načelnik, še kar gre, še kar gre! Od začetka — takrat je bilo hudo, takrat! Manjkalo mi je delo, akti, odločbe, krožnice...
 — Seveda, seveda! Razumem vas, razumem! Kako pa sedaj — da vas niso reaktivirali, tovariš referent?!

— To ne, tovariš načelnik, to ne! Toda uspelo mi je dobiti ključe naših starih arhivov in sedaj si nosim naše stare, lepe neresene akte in okrožnice, navodila in predpise domov, jih tam lepo počasi rešujem, pišem odločbe, okrožnice, urgence, distributivne plane in jih potem nesem zopet nazaj v arhive.

Tovariš načelnik — bivši, seveda — se je globoko zamislil, potem pa s tresočim glasom dejal:
 — Tovariš referent, veste kaj — ali bi bili tako prijazni, pa bi še meni prinesli te rešene akte, okrožnice, navodila, plane in odločbe v podpis...

FAKTORJI NEVIHTA NA OBZORJU

(Piše Ivan Zebliček)

Beseda faktor ima svoj izvor v latinskem glagolu facere, kar pomeni nekaj »naštirati«. Imamo razne faktorje, kot na primer matematične, zaradi katerih sem svojem profesorju matematike skrajšal življenje za par let. V zadnjem času pa imamo tudi uvozne in izvozne faktorje, ki mislijo namesto uvoznikov in izvoznikov. To je nekaj podobnega kot najnovejši elektronski možgani, ki tudi delujejo na centralni pogon.

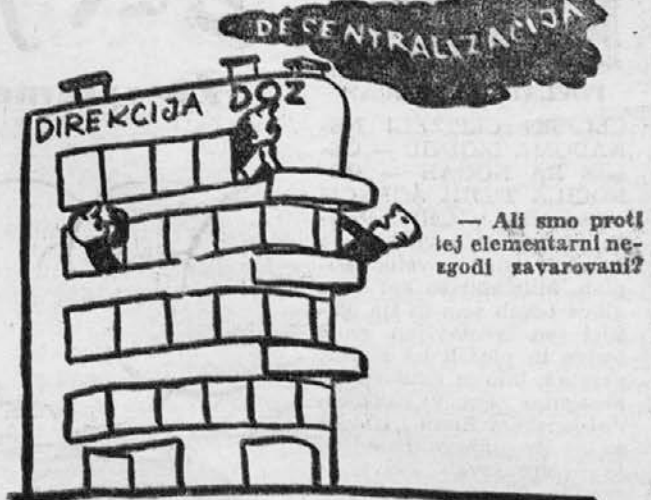
So pa tudi faktorji, ki imajo fiziološke učinke, to je, da vplivajo na hujšanje človeka. Kot veste, so se cene mesu zvišale, kar je vplivalo na znižanje kalorij v našem telesu. Zakaj? Zato, ker so pri izvozu mesa prejemale izvozniki devize, ki so na prostem trgu mnogo dražje kot pa po uradnem tečaju (besedica »uradni« bo sčasoma prevzela pomen »namišljeni«). Proste devize imajo torej faktor, ki bi po svoji abnormalnosti spadal v prisilni jopič. Ker je pa faktor visok, je tudi visoko zlezel v glavo odkupovalcev živine. Ti so ponujali visoke cene, ki so jih krill s faktorjem v prisilnem jopiču. In tako so mesnate cene postale mastne.

K sreči pa imamo tudi »merodajne« faktorje, katerih beseda bo najbrž postala meso in pritisnila na cene navzdol...

Brencelj:

NOGOMET

Ce bi bil poet,
 pel bi: »Nogomet!«
 Trava zelena,
 noga me srbi.
 Zoga že leti,
 publika kriči:
 ti si naš idol,
 daj en masten gol!
 Peter ali Paul,
 v redu all faul,
 samo da je gol,
 to je naš idol!
 Trava zelena,
 žoga že leti,
 v avtu znajde se,
 zdaj pokaži se:
 vrzi jo kar v gol,
 to je naš idol!
 Sudac žvižga kot,
 zdaj jo spravi not.
 Vsi takoj na prežo,
 žoga mora v mrežo.
 Publika kriči:
 ta po »še« diši.
 Zoga je v sredini,
 hitro k njej se zrini,
 solo ne igraj,
 halfo jo podaj
 in preveč ne šikaj,
 le koristno kikaaj.
 Half naj da na krilo,
 to bo gol zabilo.
 Fantje: vrečo, čujte,
 golov jim nasujte!
 Trava zelena,
 gol že spet sedi.
 Če bi bil poet,
 pel bi: »Nogomet!«

— Ali smo protij elementarni neugodi zavarovani?

NEKJE...

»Pepe, ali boš šel zdaj, ko si obredel že vse mogoče službe, v pokoj?«
 »Ne. Postal bom gostilničar.«

»Toda v tej stroki vendar nisi izučeni!«
 »Saj tudi drugi niso, pa kljub temu — dobro uspevajo.«

Eden bil je notri sam samcat...

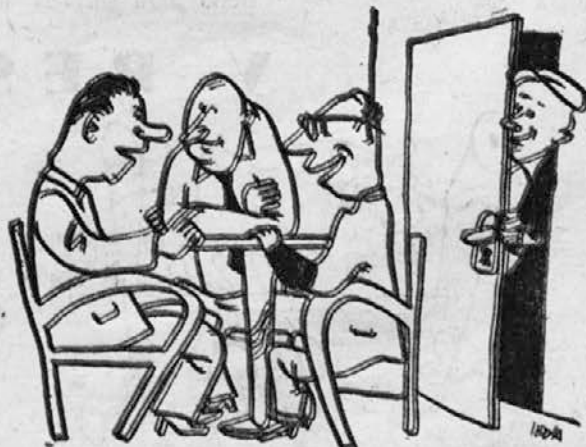

— Tovariš biljeter, ali je vsaka predstava tega filma tako slabo obiskana?
 — Popoldanska je bila še slabše! Notri smo imeli le enega subca.

NAROBE SVET

»Pomislil, danes sem brala ganljivo zgodbo o propadlem bogatašu, ki je nazadnje postal reven čistilec čevljev!«
 »To ni nič! V Ljubljano je prišel nekdo, ki je bil prej reven učitelj, danes pa je že — bogat čistilec čevljev!«

ECI, PEČI, PEC...

— Jaz bom predlagal za izvolitev v delavski svet vaju, vidva pa bosta predlagala mene...
 — Če že gre vse tako lepo v troje, pa boste za tako listo tudi samo trije!

POPLAH NA ULICAH

CELJSKI CEFIZELJ NE-NADOMA IZGINIL — CELJE NA NOGAH — POROČILA TUJIH AGENCIJ

Senzacija v Celju! Prejšnji teden je zavladal na celjskih ulicah velik poplah. Miličniki so kar brez glave tekali sem in tja, gasilci so postavljali svoje lestve in plezali na strehe, skratka, bilo je razburjenja in vpitja kot v kakšnem italijanskem filmu. Ljudje so se preplašeni ustavljali in se vpraševali, kaj se je zgodilo. Na odgovor jim ni bilo treba dolgo čakati. Kmalu se je razširila po Celju strašna vest: »Cefizlja ni več! Cefizelj je izginil!»

Iskali so ga, iskali, a nihče ga ni našel. Med ljudmi se je razširila govornica, da so Cefizlja ugrabili sovjetski agenti. »Savinjski vestnik« je že pripravljaj posebno izdajo z naslovom čez celo prvo stran: »Cefizelj — žrtev hladne vojne.« Naslednji dan so nekatere inozemske časopisne agencije sporočile, da so Cefizlja istočasno opazili nekje na južnem tečaju in v centralni Afriki, medtem ko je radio Budimpešta vedel povedati, da je Cefizelj podedoval milijon dolarjev in odpotoval v Ameriko. Ljudje so strašno žalovali in MLO je na izredni seji sklenil postaviti Cefizlju v spomin sto metrov visok spomenik. Na koncu vseh koncev pa bi bilo še vse lepo in prav, če se ne bi Cefizelj včeraj zvečer spet pojavil na celjskih ulicah.

»Fant, kje si vendar bil?« — so ga vpraševali. »Kaj še nisi umrl?«

»Kje neki!« — se je odrezal Cefizelj. »Oni dan sem šel samo na obisk k svojim tovarišem iz upravnega odbora Društva prijateljev mladine, pa sem se tako navzel njihovega spanca, da sem še sam za nekaj dni — krepko zadremal.«

Mariborske ulice

Za spremembo — mariborska „mega“

(Prizorček z mariborskih ulic)

Tujec: »Hej vi, ali je še daleč do Maribora?«

PREPLAH MED MARIBORSKIMI GOSPODINJAMI ALI PRVI APRIL V MARCU

»Preplah na cestah« je sicer film. Čigar dogajanje se je odvijalo na ameriških cestah, a gledale so ga tudi naše mariborske gospodinje. Zato smo imeli te dni preplah na mariborskih cestah, ki se je končal z naskokom — pa ne na Bastiljo v stilu francoske revolucije, temveč na mariborske »Grude« in »Brazde« oziroma na njihovo mast in sladkor.

Preplah se je tako razširil, da ni danes v nekaterih poslovalnicah nihi bejve masti in poslovdnje se že boje, da bodo zaradi prevelikega prometa ostali ob prvem brez vsakega prometa. Kakor iskra je namreč šinila med mariborske gospodinje vest, da se bo mast podražila za 150. sladkor pa za 80 dinarjev. Zato so obrale svoje možičke za zadnje solde in juriš na mast in sladkor se je začel dosegel svoj vrhunec in zopet ponehal, ker je zmanjkalo masti in sladkorja...

Najlepše je pa to, da se je zopet tresla gora, rodila pa le miš, ker merodajni krogi ničesar ne vedo o kaki podražitvi masti in sladkorja. Najbrž si je kakšen šaljivec privoščil predčasno prvoaprilsko šalo, seveda v veliko zadovoljstvo trgovcev. Veseli so pa tudi mariborski čevliarji, ker so si bojda mariborske gospodinje izbrusile vse pete pri lovu na mast in sladkor. Kdor nima v glavi, ima pa v petah...

STRAH V MARIBORU

»Mariborčani so pač zelo kino polni; čim pa so ljudje bolj življivi!«
»Po čem to sklemate?«
»Pomislite, na premieri filma 'Jara gospoda' je bil obisk padel na minimum...«

GUMIPETA O RENESANSI

Zasledujoč renesančno goloto z Rotovškega trga, opozorjen nanjo v zadnjem »Totem listu«, sem ugotovil, da so se omenjeni sodobni Adam in Eve taktično umaknili v drug predel mesta. Navezal sem stike s članom na zunaj ugledne, čeprav razvpite družbice, ki je vsled onemoglosti že dvakrat plačal ceho in zato odpovedal nadaljnje članstvo. Povedal mi je, da se bo družba z vsemi svojimi »čednostniki« podvigi v kratkem preselila pod milo nebo — če ne bo dež. Zadeva je zanimiva. Packarija prvega reda! Več, ko še več zavoham!

Pozdravi

Gumipeta

DVAKRAT PRAH...

Preden je začel škropiti, dvignil mnogo je prahu — besed;
zdaj, ko končno nam škropi, pa vzdiguje prah zares!

IZ NIC NI NIC

Naši bralci naj nam oprostijo, ker ne bomo danes objavili nobene šale izpod peresa spoštovanega gospoda Flikača Obmurskega. Omenjeni Flikač se je namreč izgubil v cestnem prahu na murskosoboških ulicah prav v trenutku, ko si je ogledoval pajčevino na škropilnem avtomobilu

Smrtno oznanilo

Javljamo vsem prijateljem in znancem, kakor tudi strežnemu osebju restavracije »Orel« in kavarne »Astoria«, tužno vest, da je pod kolesi prometnega sredstva nenadoma preminul naš nepozabni, plemeniti cucek

BILLY NOBEL

Neizprosna bela ženica mu je pretrgala nit življenja v najlepši pasji dobi. Blagopokojnega smrtnega sovražnika navadnih kosti in mesnih odpadkov ter strastnega ljubitelja dunajskih zrezkov bomo spremili k zadnjemu počitku takoj po opravljenem balzimiranju.

Prosimo tihega sožalja!

London, Maribor,
30. marca 1953.

GOVORNIK

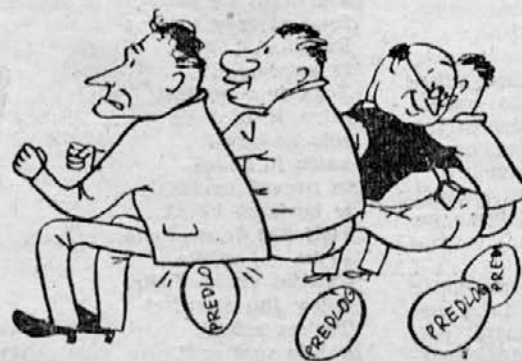
Stavki, odstavki, tirade... slina iz ust mu prši. Ves je razvnet od paradon govori, govori...

In ko vse fraze odsvira, ko se v znoju spoti, publika že reagira, publika namreč že spi.

V BESEDI IN SLIKI

»... DVIGNILI SMO ŽIVINOREJO...«

»... IZNESLI NOVE PREDLOGE...«

»... IN SE PONOVO OBVEZALI...«

UČITELJSKA

Nekateri učitelji iz Semiča v Beli Krajini so naprosili »Toti list«, naj objavi tole važno obvestilo:

»Obveščamo vse učence in učenke tukajšnje osnovne šole, da od 1. aprila dalje pouk ne bo več v našem šolskem poslopju, ampak v zadrudni vinski kleti. Ta važen in za sodobno vzgojo nadvse pomemben ukrep smo morali podvzeti zato, ker nočemo več vsak dan prekinjati pouka zgolj zaradi tega, ker so naši tovariši učitelji tako radi — žejni.«

STOLETNO SPANJE

Naš dopisnik je ondan prišel v Krško. V mestu je vladala smrtna tišina. Ljudje so hodili po prstih, med seboj so govorili samo šepetaje in vse gostilne so bile zaprte. Ta poslednji ukrep so baje podvzeli zato, da morebitni pijanci ne bi kalili blaženega miru. Ker se je naš dopisnik vsemu temu močno čudil, je pocukal nekega mimoidečega možakarja za rokav in ga vprašal, kaj pravzaprav pomeni ves ta cirkus.

»Pst, bodite tiho ali pa govorite samo šepetaje,« je odvrnil možakar, »poleg tega pa vzemite na znanje, da vse to ni nikakšen cirkus, ampak popolnoma naraven pojav. Krška ljudska tehnika spi namreč stoletno spanje, mi pa moramo molčati, da je ne bi — prebudili!«

GREMO SE SLEPE MISI

V Stružovem so doma čudni ljudje. Sli so in si zgradili lep zadrudni dom, ki pa so ga potem prekrstili v »Kulturni dom«. Zaradi tega so se zadrudniki zelo razburjali. Da pa kljub temu ne bi ostali brez svojega doma, nekoliko pa tudi iz zavisti, so sklenili, da bodo sedaj zgradili mogočen »Kulturni dom«, ki ga bodo pa pozneje prekrstili v — zadrudnega.

ČUDNI OBIČAJI

»Peter, kaj pa boš počel z daljnogledom na kulturni prireditvi?«

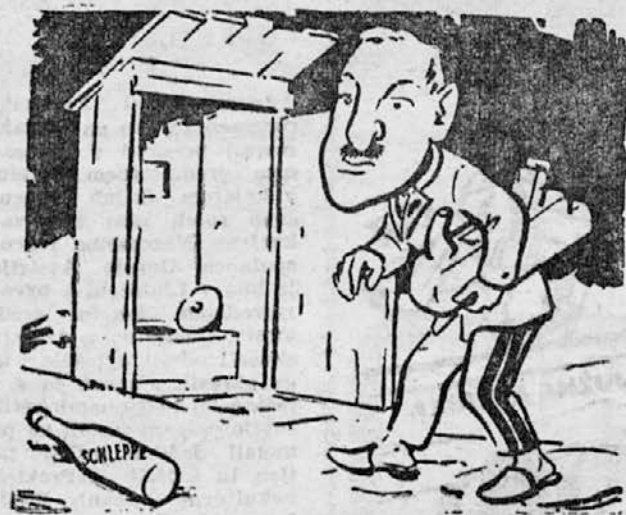
»Z njim bom gledal na oder.«

»Na oder? Saj vendar ne pojdeš v ljubljansko Opero.«

»To je že res, toda pri nas v Puterhofu pri Tržiču imajo ljudje navado, da med predstavo preveč radi kadijo. Zato se bojim, da brez daljnogleda na oder sploh ne bom videl.«

NAJ TOTI LIST OGREJE SE TISTE ONKRAJ MEJE

PERSPEKTIVE

dr. Tischlerja iz Celovca in politike odprtih vrat krščansko-emigrantske stranke na Koroškem.

Rusi Bepo:

PISMO KRŠČANSKIH EMIGRANTOV V ZDA

(Iz Gorice)

Dragi stric Krekl! Spodaj podpisani »Kato-liški glas« Te prosi, da pomagáš izobčiti iz cerkve vse slovenske duhovnike na Goriškem in v Benečiji. Hujših titokomunistov sploh ni na svetu. Prvi se veselil balkanskega sporazuma, drugi londonskega obiska, tretji pogajanj med cerkvijo in državo v Jugoslaviji, četrti potuje v Slovenijo in se drzne vrniti cel nazaj itd. itd. Tudi med nami, bivšimi »stražarji« in »domobranci«, je skoraj polovica nezanesljivih; trdijo, da ni prav, da hočejo Italijani vse Slovence poitalijančiti. Ti ljudje torej še danes ne razumejo, zakaj smo med vojno klali ljudi. Skrajni čas je že, da nam sveti oče pošlje italijanske duhovnike, kajti do takrat bo ostal naš »glas« — glas vpijajočega v puščavi.

Uredništvo »Kato-liškega glasu«, Gorizia.

Skedenjski Just:

ODDALJENO ZALEDJE

(Iz Trsta)

Prejšnji teden je tržaški škof Santin obiskal v bolnišnici fašiste iz Italije, ki so 8. marca izvršili atentat

VSE JE RELATIVNO

To se je zgodilo na gorenjskem vlakcu. Sprevodnik je vprašal dekletce, ki se je vozilo z mamico:

»Koliko pa si stara, punčka?«

sami nase. Pohvalil je njih bogu dopadljivo dejanje, a ga je nekdo takoj prekinil, češ da ni šlo za verske zadeve, temveč za »madre Italio«, v glavnem pa za go-ljuftijo, ker mu obljubljene nagrade še nihče ni izplačal, razen tega, da so ga naplahtali, da bo bomba samo počila.

Italijanski tredentisti so bili zelo veseli, ko se je v bližino STO pomaknila večja enota hrabre italijanske vojske. Ko so k njim poslali pozdravno delegacijo, so izvedeli, da so se italijanski vojaki umaknili skoraj 20 kilometrov nazaj proti zapadu. Nekemu kmetu se je namreč podrla skladovnica drv. Pravijo, da zaradi tega zadnje čase ni demonstracij, ker je zaledje preveč oddaljeno.

Pišta Lajoš:

VELIKE SKRBI

(Iz Slovenskega Porabja)

Stric Mikluš mi je lani pisal, da je pravkar prejel moje pismo iz leta 1949. Njegovo pismo sem prejel pred tednom dni. Piše, da ima vsega dovolj, da že tri leta ni več v Slovenskem Porabju, temveč da stanuje v modernem bivališču v bližini Budimpešte, kjer je varen pred zunanji vplivi. Odvadi se je preklinjanja in zdi se mu, da ga kmalu ne bo več bolela glava. Družinskih skrbi, piše, da je razrešen, ker za vse skrbi državni aparat — le za zdravje njihovih visokih funkcionarjev v še premajhni meri, kar zelo obžaluje. Jaz tudi!

Nande Bula:

SESTANEK NA GNOJIŠČU

(Iz Celovca)

Zaradi zadnjega poročila v »Totem listu« se je Dol-fek iz žalosti do nezavesti napil. Pravil mi je, da nikakor ni res, da ne skrbi za osebno higieno in da ima za to tudi priče. Predzadnjič se je okopal lani poleti, kar lahko izpriča tržiški emigrantek Poldek, saj sta se ob pozni večerni uri v »belih kopalkah« skupno pomakala v Vrbsko jezero.

»Sicer se okopljem vsak dan, kadar imam rojstni dan, letos pa sem imel še izredno kopel, ko sem nesel pred volitvami zaupno pismo emigranta Murija nacistu Steinacherju v SA Hauptquartier v »Miklautz-hof« in ob tej priliki padel v greznico«, se je še pohvalil Dolfek.

Ker mi je še opisal razne sestanke krščanskih emigrantov in dr. Tischlerja s Steinacherjem, sem upošteval vse verodostojne okoliščine narisal vso družščino zbrano na gnojišču Steinacherjevega veleposestva in sliki ponudil koroškemu »Vestniku«. Pa so se zelo razjezili in me napodili, češ da delam reklamo za dr. Tischlerja, kajti OVP v Celovcu pravkar išče politično zanesljivega »pumparja« za neko svoje komunalno podjetje.

»REŠILNI« AVTO

Nekje blizu Ormoža se je zadnjič razvijal tale pogovor:

»Hej, tovariš, ali mi lahko poveste, kako bi najhitreje prišel v Ormož?«

»Sveda! Sedaj bo kmalu pripeljal tod mimo rešilni avto ormoške bolnišnice. Sofer vas bo rade volje vzel s seboj.«

»Hm, to je že lepo. Toda jaz bom moral potem še dalje v Slovenske gorice. Ali bom dobil kakšno prevozno sredstvo?«

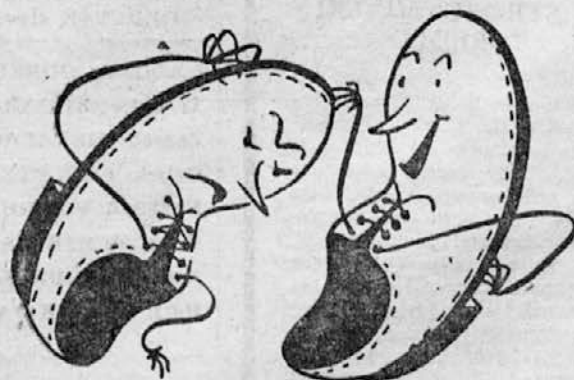
»Boste ga dobili, boste! Slišal sem, da so nekateri iz ormoške bolnišnice ravno nocoj namenjeni tja na veselico, pa se bo že še našlo tudi za vas kakšno mesto — v rešilnem avtomobilu.«

VEDNO SEM DOBRE VOLJE, KER PIJEM

ROUASNO SLATINO

Oh, ne obupaj!

NOVA INDIAN PRIZNANA KREMA ZA ČEVlje, RJAVA IN ČRNA, NAJU RESI POZABE! IN SPET BOVA LEPA IN PROŽNA!

ŠPORTNIK KLJUŠE

KOMBINACIJE

Mednarodni šah je eden najlepših športov. To pa zaradi tega, ker moraš biti dober, poleg tega pa imeti še poznanstva. Gligorič ima iste pogoje kot Szabo in Stahlberg, pa vendar bosta ta dva sodelovala na kvalifikacijskem turnirju za svetovno prvenstvo. Gligorič pa ne. Med odločilnimi funkcionarji je namreč tudi švedski odvetnik, ki zastopa Sovjetsko zvezo v mednarodnih sporih. Tako vidimo, da so v šahu odločilne tudi izvenšahovske kombinacije. Za mednarodno šahovsko organizacijo bo ta dogodek vsekar predstavljajal večni šah.

ZMAGA, PORAZ, USPEH

V medmestni nogometni tekmi Ljubljana—Maribor je zmagala Ljubljana. Izgubil pa slovenski nogomet. Uspeh organizatorjev pa je v tem; uspeli so pripraviti občinstvo z objavo, da bodo reprezentanci sestavljali najboljše nogometaši obeh mest. Večkrat smo čitali, da nogomet v Sloveniji ni tako kvaliteten kot v drugih republikah, ker prihaja premalo ljudi na tekme.

ZASČITNE MERE

Aprila bo beograjski »Partizane« gostoval v Belgiji, Zapadni Nemčiji in Holandiji. »Hajduke« v Zapadni Nemčiji, »Zagrebe« na Portugalskem, varaždinska »Sloboda« pa v Avstriji. Šešsona si bo morala naša železnica omisliti vzporedne tise za potovanja naših nogometašev v tujino, tuji konzulati pa bodo morali odpreti posebna športna okenca za izdajanje vizumov našim nogometašem.

STROKOVNJAŠKI PREDLOG

FIFA je med drugimi zadolžila tudi Italijana Barassija, da predloži definicijo amaterja za prihodnje olimpijske igre, kajti gre za rešitev vprašanja, kdo je v nogometu profesionalce. Barassi je predlagal, da se na olimpijske igre pripusti le igralce, ki niso starejši od 21 let. Svoj predlog je obrazložil s tem, da 21-letni nogometaš še nima prilike, da se pokvari in zabrede v profesionalizem. Mogoče bi bilo dobro, če bi Barassi predpisal tudi barvo las in oči, ki imajo tudi gotovo kak vpliv na profesionalizem.

VENI, VIDI, VICI...

AMATER

Po zadnjih vesteh je Zatopek v veliki formi in trenira vsak dan predpolodne 30x400 metrov, popoldne pa 25x400 metrov. Edina sreča, da je Zatopek amater, ker bi kot profesionalce gotovo treniral mnogo manj in ne bi dosegal takih rezultatov kot sedaj.

ČE...

branikove rokometiške so izgubile tekmo z ljubljanskimi z rezultatom 4:9. Dasi so izgubile, bi vendar le lahko bile dobre pod določenimi pogoji: če bi poznale osnovne pojme o odkrivanju; če bi igralce brez golov; če bi zadostovali za dober uspeh le dve dobri igralci...

»PREKLETI BALKAN«

Jugoslovanski kegljaški reprezentanti so na Dunaju morali prespati v umazanem predmestnem hotelu, v katerem (kljub snegu) so se sploh niso bile zakurjene. Nogometna reprezentanca Gornje Avstrije je bila v Ljubljani v prvorazrednem hotelu sredi mesta. Gostje so v dvigalu skušali odvit ogledalo in ga ukrasti, v sobah so si z brisačami in rjuhami čistili čevlje, v restavraciji so pa metal jedilni pribor po tleh in kričali: »Prekleti nekulturni Balkan!« Predlagam, da jim tega ne zamerimo iz dveh razlogov: ker ne poznajo zgodovine in ne vedo, da se sedaj pri nas ne sme več krasti kot v času okupacije; ker ne poznajo zemljeplisa, saj vendar ne sega Balkan do Dunaja.

MAIHEN NESPORAZUM

»Hvala lepa, iz principa ne pijem!«
»Brez skrbi! Saj ga bomo kar iz steklenice!«

NE POTUJE

»Ali že nisem videl tvoj obraz kje drugje?«
»Ne verjamem, on je bil vedno na moji glavi.«

PREVEČ VE

»Tovariš, ali smatrate, da ste resnično dovolj sposobni za to pisarniško delo?«
»Da, tovariš šef. Jaz sem zapustil prejšnje mesto le zato, ker mi je predstojnik rekel, da preveč vem.«

SREČA

»Oče, v kuhinji je črna mačka!«
»Pusti jo pri miru, črne mačke prinašajo srečo.«
»Ampak ta ne. Požrla je tvoje kosilo.«

Njegova logika

— Na profokse se pa ne moreš zanesti! Popis prebivalstva je šele sedaj nam so pa že takrat v šoli rekli, da je Jugoslovani 16 milijonov!

PREDDOPUSTNISKA

Sklenila sva — moja žena in jaz — da pojdeva na dopust.

— Veš, dragi — je dejala — kanarčka bom dala svojemu bratu, radio bom posodila tvojemu svaku, psa bomo pustili pri sosedovih, otroka pa bo vzela moja mati!

Jaz pa sem navdušeno vzkliknil:

— Poglej, dragica, ali bi ne bilo potem najbolje, če ostaneva teh nekaj krasnih mirnih tednov — kar doma!

ČEŠKI NATEČAJ ŠPORTNEGA ZNAČAJA

Od udeležencev III. Totega natečaja športnega značaja jih je 22 uspelo pogoditi vseh 8 rezultatov narobe. Zreb je razdelil 5000 din nagrade naslednjim desetim: Janezu Sprahu, Vošnjakova 3, Ptuj; Francu Kričanju, Brezovica 69 pri Ljubljani; Ivanu Deršiču, Bratov Milavcev 6, Brežice; Henriku Kunovičevu, Rogatec 151; Evgenju Škrilecu, Puconci 92, Prekmurje; Cvetu Sunku, Celjska tiskarna, Celje; Slavku Puziču, Jurčičeva 7, Maribor; Milanu Goltnarju, Tyrševa 26, Maribor; Ivanki Invankovič, Tržaška 18, Maribor; Cirilu Razboršku, Trubarjeva 4, Maribor.

ODREZEK štev. 3 za tekme 5. IV. 1953

Ljubljana: ODRED-BRANIK
Trbovlje: RUDAR-ZELEZNICAR (LJ)
Zagreb: METALAC-TEKSTILAC
Osijek: PROLETER-KVARNER
Novi Sad: VOJVODINA-CRV. ZVEZDA
Beograd: BSK-ZAGREB
Split: HAJDUK-SARAJEVO
Pulj: BRANIK-JADRAN (boks)

Odslej si bodo skupno 6000 din nagrade delili vsi, ki bodo uspeli pogoditi vse rezultate narobe, če njihovo število ne bo presežilo 10. Če bo zmagovalec več, bo 10 dobitnikov določil zreb. Odrezke sprejema uprava »Totega« v Mariboru in podružnice »Večera« zunaj Maribora do 12. ure v soboto. Po pošti poslani odrezki pridejo v poštev le, če so oddani najkasneje v soboto.

Razliaga: 1 — zmaga prvoimenoovanega moštva, 2 — zmaga drugoimenoovanega moštva, X — neodločen rezultat. Napišite samo enega treh znakov!

Príimek in ime:

Kraj:

Ulica in hiš. št.: